

Zamyslenia na týždeň po 9. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 29. júla 2018 – 9. nedeľa po Svätej Trojici

225. výročie narodenia J. Kollára

Piesne: ES č. 231, 547

Text: 1Pt 4, 7 – 11

„7Koniec všetkého je blízko. Bud'te teda rozvážni a dbajte na modlitby. 8A nadovšetko, verne sa milujte vospolok, lebo láska prikryva množstvo hriechov. 9Bud'te navzájom pohostinní bez reptania. 10Posluhujte si ako dobrí šafári rozličnej milosti Božej, každý tým duchovným darom, ktorý prijal. 11Keď niekto hovorí, nech hovorí ako reč Božiu; keď niekto posluluje, nech to robí ako z moci od Boha, aby sa vo všetkom oslavoval Boh pre Ježiša Krista; On má slávu a moc naveky vekov. Amen.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes nám zneli slová, ktoré nás chcú poučiť, ako očakávať posledný príchod Pána Ježiša na túto zem, ako správne, rozumne šafáriť s tým všetkým, čo nám bolo zverené od Pána Boha. Pisateľ Prvého listu Petra ponúka vtedajším kresťanom, ale aj nám dnes, akýsi návod, ako očakávať Kristov príchod. Píše o tom, ako sa máme správať, poukazuje na akési povinnosti, ktoré by mali prameniť z našej viery v Trojjediného Boha. Pisateľ listu nás od začiatku k niečomu napomína – máme byť rozvážni, nezabúdať na modlitby, milovať sa navzájom a túto lásku pretavovať do konkrétnych činov. Činov lásky, ktorými sú najmä odpúšťanie si, pohostinnosť či posluhovanie si darmi, ktoré nám boli dané od Pána Boha. Každý z nás vyniká niečím iným, každý dostal dar pre niečo iné. Ján Kollár, ktorého 225. výročie narodenia si dnes pripomíname, rovnako vynikal darmi, ktoré postavil do služby Pánu Bohu. Nebol len horlivým kazateľom slova Božieho v Pešti, ale aj spolutorcom Zpěvníka evangelického či profesorom slovenských starožitností vo Viedni. Niekoľko z jeho piesní máme aj v našom Evanjelickom spevníku. Môžeme teda povedať, že jeho viera v Pána Boha bolo viditeľná i navonok. Využíval dary, zverené mu od Pána Boha. Nenechal si ich len pre seba, ale využil ich v službe bližným, no najmä na Božiu oslavu. Ani my nezabúdajme, že všetky dary, talenty sme dostali od Pána Boha, sú teda darmi Jeho milosti. No tieto dary nemajú slúžiť na to, aby vyzdvihli našu hodnotu, ale dostali sme ich preto, aby sme nimi slúžili iným, i na oslavu Pána Boha, od ktorého sme ich prijali. Veď aj my raz budeme musieť vydať počet zo svojho šafárenia so zverenými darmi tak, ako to Pán Ježiš opisuje v známom podobenstve o hrivnách. Preto všetko, čo sme dostali, nezakopávajme, či už zo

strachu alebo chýbajúcej pokory, ale zodpovedne využívajme v službe iným. Nikto z nás to nedokáže celé vykonať sám. Sme na to všetko príliš slabí. A práve preto pisateľ v závere zdôrazňuje Božiu pomoc pri našich slovách a skutkoch. Pán Boh dáva nám slabým a hriešnym ľuďom silu Božích slov a s Jeho pomocou prekonávame nechúť, ťažkosti a slabosti pri vykonávaní konkrétnych skutkov lásky. Ak budeme v našom každodennom živote konať podľa Božej vôle, vedzme, že nikdy nebudeme musieť byť odkázaní na svoju slabosť a úbohosť, pretože Božia moc nás uspôsobí na vykonanie všetkého dobrého. Veď Trojjediný Boh: Otec, Syn i Duch Svätý má slávu a moc na veky vekov. Amen.

Modlitba:

„Blažený ten, ktorý vykročí na cestu viery od mladi, a život v tom zemskom údolí si kvetmi lásky vysadí, z tej cesty sa neuchýli, až kým nezastane v cieli.“ (ES č. 614, J. Kollár). Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave